

Sygn. akt V KK 390/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Jerzy Grubba

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **R. J.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 września 2019 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji, wniesionej na korzyść skazanego przez Ministra Sprawiedliwości -
Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...)

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania;**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym, na posiedzeniu w trybie art. 343 § 1 k.p.k., w dniu 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W. uznał R. J. za winnego tego, że w dniu 3 czerwca 2003 r. w W. z pokoju otwartego mieszkania w budynku jednorodzinnym mieszczącym się przy ul. D., wykorzystując nieuwagę

domowników, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 850 zł., czym działał na szkodę B. T., to jest czynu z art. 278 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres lat trzech; na podstawie art. 72 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego B. T. poprzez zapłatę kwoty 850 zł. w terminie dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku.

Wyrok ten – publicznie ogłoszony w dniu 14 kwietnia 2016 r. - nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 25 kwietnia 2016 r.

Kasacją zaskarżył ten wyrok w całości na korzyść oskarżonego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zarzucił temu orzeczeniu rażącą obrazę przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 113 k.p.k., polegającą na niepodpisaniu wyroku przez sędziego, który wydał orzeczenie w składzie jednoosobowym, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło rozpoznanie jej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony kasacją wyrok jest dotknięty rażącym uchybieniem – nie został bowiem, wbrew obowiązкови z art. 113 k.p.k., podpisany przez sędziego – członka jednoosobowego składu orzekającego, który go wydał. Stwierdzona sytuacja uprawnia więc przekonanie o zaistnieniu – odnośnie tego wyroku - wskazanej w przepisie art. 439 § 1 pkt 6 bezwzględnej przyczyny odwoławczej i tym samym procesowej konieczności jego uchylenia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Orzeczenie o wydatkach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.

